

Stefan Hedström
monologform
denaturerad prosa

Om A är B så C

<http://oma.50webs.com>

Omslag: Dr. Winter www.teratogen.at

Typsnitt: Day Roman

Some right reserved: Stefan Hedström 2009

*Texten är licensierad under
Creative Commons
Erkännande-Ickekommersiell-
Dela Lika 2.5 Sverige*

Du som lyfter ditt öga, rör inte vid mig med dödliga händer:
från mitt inre utgår en kraft som besestrar döden - den
som skådat genom min rika förklädnad, honom mördar
jag med liv.

Gunnar Ekelöf

Jag knäcker kosmos likt en bröstkorg och pressar mig igenom. Födseln täcker mig med ett svart sekret. Det kostar att kasta av sig ljuset. Jag kryper. Varje gång jag sätter ner en hand eller ett knä bildas sprickor. Jag nöjer mig inte. Jag kryper hårdare. Varje gång jag sätter ner en hand eller ett knä bildas explosioner. Jag nöjer mig inte. Jag slår ursinnigt. Det finns inget kvar utom jorden. Jag stiger ned.

Jag bildar gerillagrupper över hela jorden. Jag lär dem att döda kvinnor och barn mellan sten mot sten. Det tär på befolkningen. Oro sprids. Jag nöjer mig inte. Jag sprider osanningar och krig bildas. Jag lär forskare nya formler och kroppar förvrids. Det visar sig effektivt. Jag börjar om.

Jag lär jordens befolkning att språk är ondska. En storm av kaos sprids. Ledare försöker kommunicera, men tillfångatas. De krossas sten mot sten. Nya ledare träder fram. De krossas sten mot sten. Nya ledare träder fram. De krossas sten mot sten. Jag nöjer mig inte. Jag lär jordens befolkning att kommunicera med spjut. Jag börjar om.

Jag bygger om luftens kemikaliska komponenter till dolda maskiner. Syret är rörliga rakblad som går från strupe till lunga. Jag nöjer mig inte. Jag gör bara de fattiga mottagliga. Oro blir lugn. Då gör jag den resterande befolkningen mottaglig. Jag börjar om.

Jag tillkallar jordens befolkning till sammankomst. När de har samlats tömmer jag testikelpungen. Klot stora som kontinenter jämnar mötet med marken. Med blodet från jordens befolkning bildar jag en ny världsordning. Med den krossade benmärgen bildar jag nya regeringar. Jag är aktiv Gud. Jag börjar om.

Jag skriver om historieböckerna och mina ord blir verklighet. I min tidslinje konkurrerar *Homo neanderthalensis* ut *Homo sapiens*. I min

tidslinje är Caligula fortfarande kejsare. I min tidslinje är giljotinen fortfarande demokrati. Jag nöjer mig inte. Jag skriver om förintelsen. Då är det inte bara judar och efterblivna som tillfångatas. Jag skickar jordens befolkning till koncentrationsläger. Jag gör tvålväl av mänsklighetens fett. Jag kan äntligen tvätta mig. Jag börjar om.

Jag lär de olika prästerskapen att kuk är själ och fitta helvete. En storm av kaos sprids. Homosex är den nya religionen. De barn som ändå tränger sig igenom krossas sten mot sten. Jag nöjer mig inte. Jag lär de olika prästerskapen att genitalia är själ och djur skärseld. En storm av kaos sprids. Tidslag är den nya religionen. Efter fem generationer är allt liv utrotat. Efter fem generationer är allt liv utrotat. Jag börjar om.

Jag förälskar mig i en kvinna. När vi rör varandra känns allt jag tror på mycket starkare. Vi bygger ett hus på passionen för att säkra tryggheten. Jag nöjer mig inte. Vi skaffar dussintals barn. Jag är i evighet. Jag ser mina barn dö av ålder och sjukdom. Jag ser deras barn dö av ålder och sjukdom. Jag går till deras gravar och gråter. Jag krossar en flaska med vin på varje avkommas gravsten. Det är en symbol för vårt blodsband. Jag börjar om.

Jag lockar alla anorektiska kvinnor med spyor. När de inte orkar gå längre lägger jag dem på hög. Högen är en mil hög. Även trasiga kroppar bildar gas. Gasen förstör atmosfären och kväver jordens befolkning. Jag nöjer mig inte. Jag samlar alla döda kroppar och klär av dem. Jag lägger de nakna kropparna på hög. Högen är hundra mil hög. Kropparna ruttnar. Högen sprängs av de nakna kropparnas gaser som de nakna kropparna bildar. En ny stjärna bildas. Jag börjar om.

Jag sliter upp jordens jordskorpor. Jag ställer dem på högkant likt totem. De faller skuggor över oceanerna. Allt liv krossas hav mot sten.

Inte allt liv. Jag samlar alla avfallingar på ett podium under skuggorna som totemen bildar. Jag instiftar en ny högtid. Jag talar till allt liv som inte krossats hav mot sten. Vi är tillsammans och jag talar till dem. Jag talar om äldre tider och om tiderna efter. Jag berättar att allt har varit lögn. En storm av kaos sprids. Alla skrattar och knullar. Vi är tillsammans och jag talar till dem. Jag talar om för dem att allt är gott nu. De skriker: Guds död! Guds död! Vi skrattar och knullar och de visar mig ingen nåd. De lägger mig på en bädd av sten. Som en mor kysser sitt barn. Som en mor kysser sitt barn mot sten. De krossar mig sten mot sten. Rytiskt. De slår tills det inte finns något mer att slå på. Ursinnigt. Jag nöjer mig inte. Jag ber dem hålla ut mig i oceanerna. Jag sprider mig som en löpeld. Strömningar av Jag tömmer varat som tillbakabildas. Jorden tillbakabildas. Jag tillbakabildas. Vi börjar om.

